

În iarna când cerul mai ninge

Daniel Vișan-Dimitriu

Te-anunț că-n decembrie ninge,
Iar fulgii doar cad, nu aleg
Nici mâinile care-i culeg,
Nici sufletul ce-l vor atinge.

Să aibă un suflet, ca noi?
De au, sunt doar suflete reci
Închise-n blesteme pe veci
Și fără o viață de-apoi.

Ei nu pot decât a se stinge
Visându-se-n aer scântei
Din focuri aprinse de zei
În iarna când cerul mai ninge.